

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 stycznia 2022 roku

Sąd Okręgowy w Poznaniu, Wydział III Karny w składzie:

Przewodnicząca: Sędzia Karolina Siwierska (spr.)

Sędziowie: Joanna Rucińska

Ławnicy: Mirosława Kasprzak-Zdon, Marek Karbowski, Sylwia Nowacka

Protokolant: p.o. staż. Natalia Skrzypczak

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Złotowie Katarzyny Kubickiej

po rozpoznaniu w Poznaniu na rozprawach w dniach 26. 07. 2021r., 19. 10. 2021r., 02. 12. 2021r., 04. 01. 2022r.

sprawy:

D. Z. ((...)), syna T. i B. zd. M., urodzonego dn. (...) roku w Z.

oskarżonego o to, że:

I. w dniu 13 listopada 2019 roku w L., woj. (...) działając z zamiarem bezpośrednim usiłował pozbawić życia M. K. (1) w ten sposób, że wtargnął do jej mieszkania i trzymając w ręku nóż oraz kierując pod jej adresem groźby pozbawienia życia, zadał jej nożem cios w okolice lewej skroni, po czym pchnął ją na grzejnik, a następnie kopał leżącą pokrzywdzoną po całym ciele i uderzył ją krzesłem, powodując u niej obrażenia ciała w postaci rany ciętej lewej okolicy skroniowej, krwiaka śródmózgowego w płacie skroniowym lewym, złamania łuski lewej kości skroniowej, które naruszyły czynności narządów ciała na okres powyżej 7 dni, lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na fakt, iż po zadaniu ciosu nóż wypadł mu na podłogę i złamał się

tj. o przestępstwo z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 148 § 1 k.k. i z art. 157 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

II. w okresie od sierpnia 2019 roku do 13 listopada 2019 roku w L. woj. (...) uporczywie nękał M. K. (1) poprzez wielokrotne telefonowanie na jej numer telefonu i przesyłanie jej wiadomości tekstowych o treści seksualnej, wręczenie jej pudełka ze spermą, co w sposób istotny naruszało jej prywatność

tj. o czyn z art. 190a § 1 k.k.

1. oskarżonego D. Z. uznaje za winnego popełnienia czynu opisanego wyżej w pkt. I – tj. przestępstwa z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 148 § 1 kk i art. 157 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk i za przestępstwo to na podstawie art. 14 § 1 kk w zw. z art. 148 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk wymierza mu karę 9 (dziewięciu) lat pozbawienia wolności,

2. oskarżonego D. Z. uznaje za winnego popełnienia czynu opisanego wyżej w pkt. II – tj. przestępstwa z art. 190a § 1 kk i za przestępstwo to na podstawie art. 190a § 1 kk wymierza mu karę 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności,

3. na podstawie art. 85 § 1 kk i art. 86 § 1 kk orzeczone wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności łączy i wymierza mu karę łączną 9 (dziewięciu) lat pozbawienia wolności,

4. na podstawie art. 62 kk orzeka wobec oskarżonego terapeutyczny system wykonywania orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności,

5. na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej wobec oskarżonego kary łącznej pozbawienia wolności zalicza okres jego zatrzymania i tymczasowego aresztowania od dnia 13 listopada 2019 r. godz. 16.20 i nadal,

6. na podstawie art. 41a § 1 kk i art. 43 § 1 kk orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu kontaktowania się i zbliżania się do pokrzywdzonej M. K. (1) na odległość nie mniejszą niż 30 (trzydzieści) metrów przez okres 10 (dziesięciu) lat,

7. na podstawie art. 46 § 1 kk orzeka wobec oskarżonego na rzecz pokrzywdzonej M. K. (1) zadośćuczynienie w kwocie 30.000 (trzydzieści tysięcy) zł,

8. na podstawie § 1, 2, 17 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 pkt 5 i § 20 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3. 10. 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. Michała Pacholika kwotę 2.395,68 zł z tytułu nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu,

9. na podstawie art. 627 kpk zasądza od oskarżonego na rzecz oskarżycielki posiłkowej M. K. (1) kwotę 3.000 (trzy tysiące) zł z tytułu ustanowienia pełnomocnika,

10. na podstawie art. 624 § 1 kpk zwalnia oskarżonego z obowiązku zwrotu Skarbowi Państwa kosztów sądowych, a na podstawie art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23. 06. 1973 r. o opłatach w sprawach karnych zwalnia go z opłaty sądowej.

sędzia Karolina Siwierska sędzia Joanna Rucińska

Marek Karbowski Mirosława Kasprzak-Zdon Sylwia Nowacka

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	III K 311/20	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie			

o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3 – 8 formularza.				
USTALENIE FAKTÓW				
Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Wskazać oskarżonego.	Wskazać czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano).	Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione.	Dowód ze wskazaniem numeru karty, na której znajduje się dowód.
1. 2.	D. Z. D. Z.	Czyn przypisany oskarżonemu w pkt. 1 wyroku Czyn przypisany oskarżonemu w pkt. 2 wyroku	W dniu 13. 11. 2019 r. w L. nad rzeką doszło do scysji pomiędzy oskarżonym D. Z., a partnerem pokrzywdzonej M. K. (1) – A. T.. A. T. miał pretensje do oskarżonego, że nachodzi, a także nęka telefonami i smsami jego partnerkę. Mężczyźni zaczęli się szarpać i przewrócili się na ziemię. Wówczas A. T. uderzył oskarżonego kilka razy w twarz, a następnie odjechał z miejsca zdarzenia.	Częściowo wyjaśnienia D. Z.- k. 69-70, 73, 163-164, 746-748 Zeznania świadków: M. K. (1)- k. 7-9 odpis 12228-129, 181, 756-759, K. O.- k.16-17 odpis 172-173, 749-750, A. O.- k. 19-20 odpis 174-175, 750-751, E. O.- k.25-26 odpis 179-180, 751, I. K. L. O.- k. 37-38, 813, A. T.- k. 40-41. 926-928, O. K.- k.48-49, 752-753, 811-813 M. B.- k.130-131, 755, M. K. (2)- k.139-140,

Oskarżony był wzburzony z powodu zaistniałego incydentu i obwiniął o to pokrzywdzoną M. K. (1). Uważał, że to ona nasłała na niego A. T.. Oskarżony udał się do domu skąd zabrał ostro zakończony nóż kuchenny z ostrzem o długości kilkunastu cm i z plastikową rękojeścią, a następnie poszedł do pokrzywdzonej. M. K. (1) akurat szykowała się do wyjścia ze swoją pięcioletnią córką. Oskarżony wtargnął do jej mieszkania, wyciągnął nóż i zaczął krzyczeć, że ją zabije. Pokrzywdzona cofnęła się do kuchni, a oskarżony poszedł za nią. Gdy pokrzywdzona doszła do ściany oskarżony wbił jej nóż w głowę w okolicy lewej skroni. Ostrze noża się złamało, odpadło od rękojeści i upadło na podłogę. Następnie oskarżony popchnął pokrzywdzoną, która upadła na podłogę i uderzyła głową o kaloryfer. Oskarżony zaczął ją kopać, a pokrzywdzona zasłaniała się	751-752, Ł. R.- k. 158-159, 755-756, D. K.- k. 198-199, 756
	Dokumentacja medyczna- k. 110c, 348-354
	Pisemna i ustna opinia biegłej z (...) w P. S. P.- k. 338, 810-811
	Opinie sądowo-psychiatryczne dot. oskarżonego- k. 341, 444, 885-886
	Wyjaśnienia D. Z.- k. 69-70, 73, 163-164, 746-748
	Zeznania świadków: M. K. (1)- k. 7-9 odpis (...) -129, 181, 756-759, D. K.- k. 198-199, 756
	Ekspertyza z badania telefonów- k.206-214, 223-318
	Wywiad środowiskowy o oskarżonym- k. 319-320
	Karta karna-k. 402

rękami. Następnie wzięł drewniane krzesło, uderzył nim pokrzywdzoną w okolice tułowia, po czym rzucił je na podłogę i uciekł.

Pokrzywdzona udała się po pomoc do sąsiadów. Na miejsce wezwano karetkę pogotowia i pokrzywdzona została przewieziona do szpitala, gdzie stwierdzono u niej ranę kłutą w okolicach lewej skroni, złamanie kości skroniowej i krwiak śródmózgowy o wymiarach 10 mm na 7 mm.

Działanie oskarżonego polegające na zadaniu ciosu nożem pokrzywdzonej w głowę, z przerwaniem struktur kostnych i krwawieniem wewnątrzczaszkowym narażało ją na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia. Mogło bowiem dojść do uszkodzenia tkanki mózgowej, krwawienia wewnątrzczaszkowego lub zakażenia wewnątrzczaszkowego powodujących chorobę realnie zagrażającą życiu

lub zgon. Cios
nożem w głowę
pokrzywdzonej
został zadany ze
znaczną siłą.
Obrażenia
pokrzywdzonej
naruszały czynności
narządów jej ciała na
okres powyżej 7 dni.

Oskarżony w czasie
popęnienia
przypisanego mu
czynu miał
zachowaną
poczytalność.
Oskarżony ma
zaburzenia
osobowości z
cechami osobowości
niedojrzałej. Jego
intelekt plasuje
się w dolnej
granicy normy. Jest
uzależniony od (...) i
(...).

Oskarżony D. Z.
i pokrzywdzona M.
K. (1) utrzymywali
relacje koleżeńskie.
W okresie od
sierpnia 2019 r. do
13 listopada 2019 r.
D. Z. wielokrotnie
telefonował do M.
K. (1) i wielokrotnie
wysłał jej
wiadomości
tekstowe o
seksualnej treści, a
także wręczył jej
pudełko mówiąc, że
jest w nim jego
sperma i włosy
łonowe.
Pokrzywdzona
mówiła
oskarżonemu, że nie

			<p>chce, aby do niej pisał i dzwonił, ale oskarżony lekceważył jej prośby.</p> <p>D. Z. ma 31 lat i jest bezdzietnym kawalerem. Nie ma żadnego wykształcenia, ani zawodu. Przed zatrzymaniem nie pracował i pozostawał na utrzymaniu matki. Oskarżony nie był dotychczas karany sądownie.</p>	
Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Wskazać oskarżonego.	Wskazać czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano).	Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione.	Dowód ze wskazaniem numeru karty, na której znajduje się dowód.
	D. Z.	Czyn przypisany oskarżonemu w pkt. 1 wyroku	Oskarżony D. Z. nie działał z zamiarem zabójstwa M. K. (1). Uderzył ją w głowę ręką noża z małą siłą. Nie kopał jej i nie uderzył jej krzesłem.	Wyjaśnienia D. Z. - k. 69-70, 73, 163-164, 746-748
OCena DOWODÓW				
1.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów				

Wskazać odnosząc się do faktu z pkt 1.1	L.p.	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu.
1 i 2	<p>Wyjaśnienia oskarżonego</p> <p>Zeznania świadków</p> <p>Opinie biegłych</p> <p>Dokumenty</p>	<p>Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego w części, w której przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów. W tym zakresie wyjaśnienia oskarżonego były zgodne z zeznaniami świadków i zgromadzonymi dokumentami. Sąd nie miał podstaw do kwestionowania prawdziwości wyjaśnień oskarżonego w ww. zakresie.</p> <p>Za wiarygodne w całości Sąd uznał zeznania wszystkich świadków, albowiem były konsekwentne, logiczne i zgodne z zasadami doświadczenia życiowego. Zeznania te wzajemnie się uzupełniały tworząc spójną całość. M. K. (1) opisała przebieg zdarzenia, a pozostali świadkowie to co widzieli tuż przed nim lub bezpośrednio po nim, a także to co słyszeli lub dowiedzieli się na jego temat. Jako osoby obce dla</p>	

oskarżonego nie mieli powodów, by składać niezgodne z prawdą zeznania narażając się tym samym na odpowiedzialność karną.

Za wiarygodne Sąd uznał opinie wszystkich biegłych powołanych w przedmiotowej sprawie, albowiem ich wiedza, doświadczenie zawodowe i bezstronność nie budziły żadnych wątpliwości. Opinie były jasne, pełne i nie zawierały wewnętrznych sprzeczności. Strony nie podważały ich treści, ani wniosków końcowych.

Wszystkie zebrane w sprawie dokumenty stanowiły wiarygodny materiał dowodowy, albowiem ich treść i autentyczność nie budziły żadnych zastrzeżeń. Strony ich nie kwestionowały, do czego i Sąd nie miał podstaw.

1.2. ***Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne***

oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Wskazać L.p. odnosząc się do faktu z pkt 1	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu.	
2.	Wyjaśnienia oskarżonego	<p>Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego w części, w jakiej nie przyznał się do usiłowania zabójstwa pokrzywdzonej. Oskarżony wyjaśnił, że nie wbił noża w głowę pokrzywdzonej, a jedynie uderzył ją lekko w głowę rękojęścią noża. W tym zakresie wyjaśnienia oskarżonego były sprzeczne nie tylko z zeznaniami pokrzywdzonej, ale przede wszystkim z opinią biegłej z zakresu medycyny sądowej, która jednoznacznie stwierdziła, że obrażenia jakich doznała pokrzywdzona powstały od zadania ciosu nożem ze znaczną siłą i wykluczyła wersję przedstawioną przez oskarżonego.</p> <p>O zamiarze oskarżonego będzie jeszcze mowa w</p>	

		kolejnej części uzasadnienia przy omawianiu kwalifikacji prawnej przypisanego mu czynu.	
PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Wskazać punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu.	Przy każdym czynie wskazać oskarżonego.	
#	1.3. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	Pkt 1 i 2 wyroku	D. Z.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej.			
<p>Pkt 1 wyroku.</p> <p>Zdaniem Sądu oskarżony D. Z. niewątpliwie działał z zamiarem bezpośrednim pozbawienia życia pokrzywdzonej M. K. (1). O jego zamiarze świadczy przede wszystkim szereg przesłanek natury przedmiotowej.</p> <p>Oskarżony zaatakował pokrzywdzoną ostro zakończonym nożem kuchennym i zadał</p>			

nim cios w jej głowę.
Cios został zadany ze znaczną siłą, albowiem przebił kość czaszki i spowodował oderwanie ostrza noża od jego rękojeści. Obrażenie jakiego doznała pokrzywdzona miało charakter rany klutej drążącej w głąb jej czaszki. Obrażenie te spowodowało powstanie krwiaka wewnątrzczaszkowego, który mógł doprowadzić do śmierci pokrzywdzonej.

Oskarżony na miejscu zdarzenia nie podjął żadnych działań, aby ratować pokrzywdzoną na przykład poprzez próbę powstrzymania jej krwawienia, czy wezwanie pogotowia.

Okoliczności te, a mianowicie rodzaj i właściwości użytego narzędzia, siła i umiejscowienie zadanego ciosu, a także późniejsze zachowanie oskarżonego niezbiecie świadczą o tym, że chciał pozbawić życia pokrzywdzoną.

O zamiarze oskarżonego, zdaniem Sądu pośrednio świadczy

także analiza przesłanek natury podmiotowej, w oderwaniu od których nie można rozstrzygać sprawy. Oskarżony w dniu zdarzenia został pobity przez partnera pokrzywdzonej. Był tym bardzo zdenerwowany i obwiniął o to pokrzywdzoną. W takim stanie wzburzenia poszedł do domu, zabrał nóż i udał się do pokrzywdzonej, a na miejscu zdarzenia zanim ugodził ją nożem krzyczał do niej, że ją zabije.

Działanie oskarżonego zakończyło się na etapie usiłowania, albowiem nóż, którym zaatakował pokrzywdzoną uległ uszkodzeniu i nie nadawał się do dalszego użycia, a pokrzywdzonej po przewiezieniu do szpitala została udzielona specjalistyczna pomoc lekarska.

Z uwagi na fakt, że pokrzywdzona w wyniku umyślnego zachowania oskarżonego doznała obrażeń ciała o jakich mowa w art. 157 par. 1 kk,

Sąd zakwalifikowała jego czyn jako przestępstwo z art. 13 par. 1 kk w zw. z art. 148 par. 1 kk i art. 157 par. 1 kk.

Pkt 2 wyroku.

Oskarżony wielokrotnie dzwoniąc do pokrzywdzonej i wysyłając jej wiadomości tekstowe o seksualnej treści niewątpliwie wyczerpał znamiona przestępstwa z art. 190a par.1 kk, a zatem tzw. stalkingu. Działania oskarżonego były powtarzane wielokrotnie, wbrew woli pokrzywdzonej i w sposób istotny naruszały jej prywatność.

Jak wynika z opinii sądowo-psychiatrycznej oskarżony w chwili popełnienia zarzucanych mu czynów miał zachowaną zdolność rozpoznania ich znaczenia i pokierowania swoim postępowaniem. W tej sytuacji Sąd uznał, że zarówno sprawstwo, jak i wina oskarżonego w zakresie popełnienia obu przypisanych mu czynów nie

budzi żadnych wątpliwości.				
#	1.4. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem			
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej.				
#	1.5. Warunkowe umorzenie postępowania			
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania.				
#	1.6. Umorzenie postępowania			
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania.				
#	1.7. Uniewinnienie			
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o				

powodach uniewinnienia.				
KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie				
Wskazać oskarżonego.	Wskazać punkt rozstrzygnięcia z wyroku.	Wskazać punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu.	Przytoczyć okoliczności.	
1.	1.	1.	<p>Za pierwszy z przypisanych oskarżonemu czynów Sąd wymierzył mu karę 9 lat pozbawienia wolności, a za drugi karę 5 miesięcy pozbawienia wolności.</p> <p>Ustalając wymiar poszczególnych kar jednostkowych dla oskarżonego Sąd kierował się dyrektywami określonymi w art. 53 k.k. Przepis ten stanowi, że sąd wymierza karę według swojego uznania, w granicach przewidzianych przez ustawę, bacząc, by jej dolegliwość nie przekraczała stopnia winy, uwzględniając</p>	

stopień społecznej szkodliwości czynu oraz biorąc pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Sąd przy ustalaniu wysokości kary dla oskarżonego uwzględnił również całokształt okoliczności zarówno łagodzących, jak i obciążających.

Okoliczności łagodzące:

- fakt, że działanie oskarżonego zakończyło się na etapie usiłowania i pokrzywdzona nie doznała trwałego uszczerbku na zdrowiu;

- zamiar nagły, który powstał od wpływem agresywnego zachowania partnera pokrzywdzonej;

- częściowe przyznanie się oskarżonego do winy i złożenie przez niego wyjaśnień, które przyczyniły się do ustalenia stanu faktycznego;

			<ul style="list-style-type: none"> - dobra opinia o oskarżonym z (...) w P.; - dotychczasowa niekaralność sądowa oskarżonego; <p>Okoliczności obciążające:</p> <ul style="list-style-type: none"> - zamiar bezpośredni; - brak skruchy; 	
<p>1Inne ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU</p>				
Wskazać oskarżonego.	Wskazać punkt rozstrzygnięcia z wyroku.	Wskazać punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu.	Przytoczyć okoliczności.	
D. Z.	3. 4. 5. 6. 7. 8. i 9.	1. i 2. 1. i 2. 3. 1. i 2. 1. i 2.	<p>Sąd stosując zasadę pełnej absorpcji połączył orzeczone wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności i grzywny. Sąd uwzględnił przy tym związki przedmiotowo-podmiotowe i czasowe pomiędzy poszczególnymi czynami przypisanymi oskarżonemu oraz dużą dysproporcję w rozmiarze poszczególnych kar jednostkowych.</p> <p>Z uwagi na wnioski biegłych psychiatrów i</p>	

psychologa Sąd
orzekł wobec
oskarżonego
terapeutyczny
system
wykonywania kary
pozbawienia
wolności.

Sąd zaliczył
oskarżonemu na
poczet orzeczonej
wobec niego kary
pozbawienia
wolności okres jego
zatrzymania i
tymczasowego
aresztowania od
dnia 13. 11. 2019 r.
godz. 16.20.

Sąd orzekł wobec
oskarżonego środki
karne w postaci
zakazu zbliżania się
do pokrzywdzonej i
kontaktowania się z
nią, aby zapewnić jej
poczucie
bezpieczeństwa i
komfortu
psychicznego, a
także aby
powstrzymać
oskarżonego od
ewentualnych
kolejnych prób
uprzykrzania jej
życia.

Sąd orzekł wobec
oskarżonego na
rzecz pokrzywdzonej
nawiązkę w kwocie
30.000 zł, uznając,
że jest to celowe
i konieczne, aby
chociaż w formie
pieniężnej częściowo

			<p>zrekompensować jej doznane cierpienia.</p> <p>Sąd orzekł o kosztach zastępstwa procesowego zgodnie z przepisami powołanymi w pkt. 8 i 9 wyroku.</p>
6. Omówienie innych zagadnień			
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę.</p>			
7. Koszty procesu			
Wskazać oskarżonego.	Wskazać punkt rozstrzygnięcia z wyroku.	Przytoczyć okoliczności.	
D. Z.		Z uwagi na trudną sytuację majątkową oskarżonego i orzeczoną wobec niego długotrwałą karę pozbawienia	

	wolności, Sąd zwolnił go z obowiązku zwrotu Skarbowi Państwa kosztów sądowych uznając, że ich egzekucja byłaby całkowicie bezskuteczna.
1Podpis	
sędzia Karolina Siwierska sędzia Joanna Rucińska	